

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 31 januari jl. is de heer M. Hoeben, hierna: 'beschuldigde', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd tussen Willem II O21 – SC Cambuur O21 d.d. 28 januari jl. schuldig heeft gemaakt aan het slaan van een tegenspeler.

De aanklager betaald voetbal, hierna 'de Aanklager', heeft via Willem II aan beschuldigde een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat beschuldigde met ingang van 1 februari jl. wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club vier achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de Tuchtcommissie', voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 2 februari jl. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord, bijgestaan door de heer A. Swinkels, Hoofd Jeugdopleidingen bij Willem II.

Bij de mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van beelden die in eerste instantie in het dossier zaten, de nader door Willem II ingezonden beelden en is de assistent-de scheidsrechter, de heer P. Heuts, hierna 'de assistent-scheidsrechter' digitaal door de tuchtcommissie gehoord.

Getuigenverklaring van de assistent-scheidsrechter

Op de vraag van de aanklager of de assistent-scheidsrechter kan aangeven wat hij heeft waargenomen, heeft hij, kort gezegd, aangegeven dat hij zich na het ontstane opstootje met de scheidsrechter heeft teruggetrokken om de situatie te observeren. Op enig moment ziet de assistent-scheidsrechter een speler van Willem II een slaande beweging maken naar het gezicht van een tegenstander. Op de vraag van de aanklager of de speler met rugnummer 14 de speler is geweest die heeft geslagen, heeft de assistent-scheidsrechter bevestigend geantwoord. Ten aanzien van de door Willem II ingezonden beelden en de vraag van de aanklager hierover, heeft de assistent-scheidsrechter aangegeven dat hij bij zijn standpunt blijft.

Op de vraag van een lid van de tuchtcommissie of het klopt dat de assistent-scheidsrechter op grond van de oorspronkelijke beelden in het dossier schriftelijk heeft verklaard dat twee spelers aan de zijlijn uit beeld verdwenen, dat hij die spelers in de gaten hield en waar volgens hem een klap werd uitgedeeld, geeft de assistent-scheidsrechter aan dat dit klopt. Ten aanzien van de vervolgvraag hierop waarin wordt aangegeven dat op dat moment beschuldigde zich niet aan de zijlijn bevond en niet uit beeld verdwijnt, geeft de assistent-scheidsrechter ook aan dat dit klopt. De assistent-scheidsrechter geeft aan dat de verwarring voor hem is ontstaan door de beelden van Willem II ten opzichte van de oorspronkelijke beelden in het dossier, maar blijft hij desondanks bij zijn bewering, zoals hierboven genoemd.

2. Vordering van de aanklager

De aanklager acht het slaan van een tegenspeler reglementair bewezen. De aanklager stelt hierbij dat voor het bewijs de schriftelijke verklaring van de assistent-scheidsrechter, de schriftelijke verklaring van een speler van de tegenstander en de door Willem II ingezonden beelden van belang zijn. De assistent-scheidsrechter heeft schriftelijk verklaard dat hij de speler met nummer 14 een slaande beweging heeft zien maken en dat de tegenstander in het gezicht is geraakt. Volgens de aanklager heeft de assistent-scheidsrechter ook verklaard dat hij dicht op de verweten gedraging stond en dat hij met de scheidsrechter een afspraak had gemaakt over wie zij in de gaten zouden houden. De aanklager hecht daarom dan ook veel waarde aan deze voor beschuldigde belastende verklaring. Daarnaast neemt de aanklager in haar overweging mee dat een speler van de tegenstander schriftelijk heeft verklaard dat hij in het gezicht is geslagen.

Uit de beelden van Willem II blijkt volgens de aanklager dat beschuldigde een zwaaiende beweging met zijn arm heeft gemaakt en ziet de aanklager in de beelden een bevestiging van de hierboven genoemde schriftelijke verklaringen. De aanklager bestrijdt op basis van de beelden dan ook de stelling van beschuldigde dat hij alleen het ontstane opstootje kwam sussen dan wel een medespeler kwam helpen.

De aanklager acht op grond van het bovenstaande het aan beschuldigde ten laste gelegde daarom wettig en overtuigend bewezen.

Strafmaat

De aanklager heeft in een eerder stadium een schikkingsvoorstel aangeboden waarbij in de regel een lagere straf dan op zitting wordt aangeboden. De aanklager vindt op grond van de inhoud van deze complexe zaak dat een verhoging van de eis niet in de rede ligt. De aanklager handhaaft het aan beschuldigde aangeboden schikkingsvoorstel en verzoekt de tuchtcommissie beschuldigde een uitsluiting van vier wedstrijden op te leggen waarvan één wedstrijd voorwaardelijk, met een proeftijd van één jaar.

3. Verweer van beschuldigde

Beschuldigde geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd door, zakelijk weergegeven, het navolgende aan te geven.

Beschuldigde stelt dat op grond van het dossier dat alleen de assistent-scheidsrechter de verweten gedraging zou hebben waargenomen. Echter, ten aanzien van de aanvullende schriftelijke verklaring van de assistent-scheidsrechter waarin hij heeft aangegeven dat twee spelers aan de zijlijn uit beeld verdwenen, dat hij die spelers in de gaten hield en waar volgens hem een klap werd uitgedeeld, stelt beschuldigde dat dit niet uit de beelden in het dossier blijkt.

Ten aanzien van de beelden waaruit zou blijken dat beschuldigde een klap aan de tegenstander zou hebben gegeven, stelt beschuldigde dat hij vlak voor de betreffende zwaaiende beweging naar achteren werd getrokken. Doordat beschuldigde naar achteren viel, maakte hij automatisch een zwaaiende beweging waardoor de duwende beweging wordt bevestigd, maar ontkent hij met klem dat hij een slaande beweging heeft gemaakt. Daarnaast stelt beschuldigde dat de scheidsrechter op het moment van de zwaaiende beweging door beschuldigde volledig zicht had op deze situatie, maar heeft de scheidsrechter deze situatie niet als een gewelddadig handelen beoordeeld.

Op grond van het bovenstaande kan volgens de beschuldigde de conclusie worden getrokken dat beschuldigde zich niet schuldig heeft gemaakt aan hetgeen hem is ten laste is gelegd.

4. Niet-bewezenverklaring

De tuchtcommissie acht het ten laste gelegde niet bewezen. De niet-bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- Het verweer van beschuldigde op zitting;
- De (op zitting getoonde) beelden;

5. Het oordeel van de tuchtcommissie

Zoals door de aanklager gesteld, dient door de tuchtcommissie te worden bepaald of sprake is van het slaan van een tegenspeler door beschuldigde.

De tuchtcommissie oordeelt dat er in het dossier te veel twijfel bestaat over welke speler de verweten gedraging zou hebben begaan. De tuchtcommissie oordeelt dat de voor beschuldigde belastende verklaring van de assistent-scheidsrechter en de speler van de tegenstander niet eenduidig en onvoldoende zijn.

Zo heeft de assistent-scheidsrechter op grond van de oorspronkelijke beelden verklaard dat twee spelers aan de zijlijn uit beeld verdwenen, dat hij die spelers in de gaten hield en waar volgens hem een klap werd uitgedeeld. Echter, bij het tonen van de door Willem II ingezonden beelden, heeft de assistent-scheidsrechter ter zitting aangegeven dat beschuldigde een klap aan een speler van de tegenstander zou hebben gegeven. Uit deze beelden blijkt echter dat deze situatie niet plaatsvond aan de zijlijn, zoals wel eerder door de assistent-scheidsrechter is verklaard. De verklaring van de assistent-scheidsrechter is volgens de tuchtcommissie ook twijfelachtig, omdat hij schriftelijk heeft verklaard dat hij eerst met scheidsrechter zou hebben afgesproken wie zij in de gaten zouden houden en dat hij vervolgens heeft gezien dat door beschuldigde een klap werd gegeven. Echter, uit de door Willem II gezonden beelden blijkt dat beschuldigde met zijn arm een zwaaiende beweging heeft gemaakt en dat de assistent-scheidsrechter daarna naar de scheidsrechter liep om te bespreken wie zij in de gaten zouden houden. Ten aanzien van de verklaring van de speler van de tegenstander dat hij in het gezicht zou zijn geslagen, volgt volgens de tuchtcommissie hier niet uit door wie deze speler in het gezicht zou zijn geslagen. De tuchtcommissie ziet daarom voldoende reden om aan de verklaring van de assistent-scheidsrechter te twijfelen en schuift de verklaring van de speler van de tegenstander terzijde.

Op basis van voornoemde kan de tuchtcommissie niet tot een wettige en overtuigende bewezenverklaring komen van het aan beschuldigde tenlastegelegde en komt de tuchtcommissie tot de navolgende beslissing.

6. De beslissing

Beschuldigde wordt vrijgesproken van het aan hem tenlastegelegde.

Aldus beslist op 2 februari jl. door de heer mr. D. A. van Steenbeek, voorzitter, de heer B. van den Broek en de heer R. Stolte, leden, bijgestaan door dhr. mr. M. Faouzi, secretaris.